

๒๔

ปลื้มทุกบุญ

ให้ปลื้มทุก ๆ บุญ ที่เราได้ทำเอาไว้
นึกเอาไว้เรื่อย ๆ นึกย้อนหลังทีหนึ่ง
ก็เหมือนกับเราเปิดวาล์วของท่อธารแห่งบุญ
ให้เปิดขึ้น ให้สว่างขึ้น
ให้ใจชุ่มอยู่ในบุญอย่างนี้
วิมานของเราก็จะใหญ่โตโอฬาร
บริวารสมบัติก็เยอะ ...

สิ่งที่จะต้องทำต่อไปให้มาก ๆ ก็คือ “การเจริญ
ภาวนา” พยายามทำให้ได้ทุกวัน อย่าให้ขาด แล้วก็ปรับปรุง
ให้ถูกวิธีการ โดยไม่มีความวิตกกังวลว่า กลัวจะไม่ได้ กลัว
จะไม่เห็นในชาตินี้ ถ้าทำถูกวิธีแล้วต้องสมหวังดังใจอย่าง
แน่นอน เพราะฉะนั้นให้นึกเอาไว้ให้ดี

แล้วก็หมั่นพยายามตรวจตราดูว่า เรามีสิ่งที่จะต้อง
ปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ให้ดีขึ้นไปทุกวันทุกคืน เพราะ
เรามีเวลาเหลืออยู่ไม่มากแล้วนะ มีเวลาอย่างจำกัด เราจะ



ต้องเก็บเอา “ดี” ให้มากที่สุดไปให้ได้ ทั้งทาน ศิล ภาวนา
เป็นต้น เมื่อถึงวันสุดท้าย ยิ้มสุดท้ายของเราจะได้ส่งงาม
จากโลกนี้ไปก็ทิ้งข้อวัตรปฏิบัติการดำเนินชีวิตของเรา
ไว้เป็นมรดกโลก ให้ลูกหลานได้ศึกษาฝึกฝนเดินตามรอย
ของเราต่อไป

๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕